

Dimitri Medvedev / Rusya Federasyonu Devlet Başkanı

Rusya’da bizler antik zamanlardan bu yana ekmeğin ‘hayatın belkemiği’ olduğuna inanırız. Bu halk deyişi, tarım ve tahım üretimi gibi alanlarda çalışan insanlığın büyük önemini yansıtmaktadır. Gıda tedariki hayatın ana kaynağı, gıda üretiminin düzeyi ise hayat standartlarının başlıca ölçüsüdür. Bu bağlamda Rusya, ısrarla varlığını sürdüren akut küresel gıda krizinden ciddi endişe duyuyor. Bu krizin gelişmesine birkaç faktör katkıda bulundu; bunlar arasında dünya nüfusunun artması, değişen beslenme tarzları, biyoyakıt üretiminin geliştirilmesi, iklim değişikliği gibi birçok faktör sayılabilir.

Açlık azalmıyor

Geçen ilkbaharda dünya pazarlarında gıda fiyatları yüzde 55 artarken, [Asya](#) ’da pirinç fiyatları üç katına çıktı. Temel gıda ürünlerindeki fiyatlarının tavana vurması, gıda masraflarının ortalama yüzde 50 ila 90’ı teşkil ettiği yoksul ülkeleri çok kötü şekilde vurdu. Dünyada açlık düzeyi azalmıyor. Bugün yaklaşık 950 milyon insan kıtlığın pençesinde. Pek çok durumda bu yetersiz beslenmeden ibaret kalmayıp, düpedüz açlık boyutunu alıyor. 21. asırda bu durum kulağa bilhassa çok vahim geliyor olmalı, fakat gerçekler böyle. İklim koşullarına bağlı olarak gıda üretiminin az gelişmiş olduğu bir dizi ülkede durum, aşırı derecede istikrarsız olmayı sürdürüyor. Bugün dikkatlerin ekonomik krize odaklanmış olması anlaşılabilir. Ancak gıda pazarının sorunları ortadan kalkmış değil. Dahası krizden çıkış döneminde de bu sorunlar aciliyetini koruyor olacak. Bugün gıda ürünlerine yönelik küresel tüketici talebi ciddi ölçüde azaldı. Zengin ülkelerde tüketilen aylık gıdanın çeşidi azaldı ve ucuzladı. Yoksul ülkelerde ise açlık yükselişte. ‘Açlığın pençesindeki milyar’, yani uluslararası sınıflandırmalara göre gelirleri en asgari düzeyde bile zaruri gıda ürünlerini almaya yetmeyen insanlar, çoktandır ‘

[altın](#)

milyarla’ karşı karşıya geliyor.

Talepte düşüş

Halihazırda tahıl talebinde keskin bir düşüş söz konusu, zira bir dizi gelişmekte olan ülkedeki sosyal ve ekonomik istikrarın merkezinde sürdürebilir tahıl tedariki ve tahıla [ulaşım](#) yatıyor. Uzmanlar 2030'a gelindiğinde küresel tahıl tüketiminin yüzde 30 ila 40 oranında artacağını tahmin ediyor. Bu da uluslararası toplumun yeni gıda krizi dalgalarına karşı güvende olmadığı anlamına geliyor. Bu bağlamda, küresel bir gıda kaynakları

[yönetim](#)

sisteminin kurulması fikrini memnuniyetle karşılıyor. Treviso'daki G8 Tarım Bakanları Toplantısı'nda böyle bir öneri ortaya kondu. Bu önerinin hayata geçirilmesi, tahıl tedarikinin ihtiyaç duyan ülkelere

[insani](#)

yardım biçiminde ulaştırılmasını sağlamakla kalmayacak, bizzat dünya gıda pazarının risklerini de azaltacak.

Fakat gıda fazlasının ihracının yararları ile potansiyel 'bağımlılık sendromu' (düzenli olarak 'beslenen' alıcı ülkeler, mevcut problemleri kendi araçlarıyla çözmek yönündeki dürtülerini yitirebiliyor) arasında adil bir denge kurmak önemli. Tahıl üretimi Rusya'nın geleneksel endüstrisi, bu yüzden bunun geliştirilmesi ekmek ürünlerinin bulunabilmesinin yanı sıra, çiftlik hayvanları üretiminin etkinliğini belirliyor. Tahıl satışı gelirleri, tarımsal üreticilerin kârlarının ana payını oluşturuyor. Geçen yıl olumlu hava koşulları, ekilebilir toprakların yüksek doğal verimliliği ve devletin tarıma zamanında verdiği [finans](#) desteği, son yılların rekor tahıl üretimiyle (108.4 milyon ton) sonuçlandı. Rusya ekonomik gerileme döneminde bile bu politikayı takip etmeye kararlı.

Ekilebilir toprak

Dünyanın büyük bölümünde ekilebilir toprakların genişlemesi olasılığının tükendiğine dikkat çekmek isterim. Bu arada Rusya toprak miktarı ve tarım alanlarının kalitesi bakımından lider ülke konumunda. Bu yüzden 1889'dan beri Uluslararası Ağırlıklar ve Ölçüler Dairesi (Paris) bir metreküp Voronej kara toprağını (toprak yapısı ve veriminin tipik ölçüsü mahiyetinde) tıpkı platin metre çubuğu gibi ölçü saymayı sürdürüyor. Rusya toplam kara toprağın (en yüksek doğal verimliliğe sahip toprak çeşidi) yüzde 40'ına sahip ve bu önemli bir rekabet avantajı sağlıyor. Dahası mevcut gıda krizi koşullarında, 1991'den beri ekilmeyen 20 milyon hektar Rus tarımsal alanının geliştirilmesi tekrar gündeme alınabilir. Ekilen toprakların en az yüzde 14'üne sahip olan Rusya'nın küresel tahıl üretimindeki payı sadece yüzde 5. Bu bakımdan bir dünya ihracatçısı olarak rolümüz belli. Rus biyolojik toprak potansiyelinin etkili kullanımı ve biyoiklimsel alanlarla uyumlu bir geniş çaplı üretim sistemine dönülmesi, cazip bir çözüm sağlayabilir.

Bununla birlikte (uzmanları ve biliminsanlarını içerecek) daha ileri araştırmalar yapılması gerekiyor. Rusya sorumluluğunun farkında ve muazzam tarımsal potansiyelini kullanıp tahıl üretimini, diğer büyük tarım üreticileriyle birlikte, dünya nüfusunun önemli bir kısmı için [gıda](#) güvenliğini teminat altına alacak bir düzeye getirmeye kararlı. Rusya'nın dünyanın önde gelen buğday ihracatçıları 'kulübüne' tekrar katılmasıyla da kanıtlanacak gibi görünen bu hedefe ulaşmak gayet mümkündür. Bu yüzden 2008/2009 döneminde Rusya yaklaşık 50 ülkeye 21 milyon tona yakın tahıl tedarik etmeyi umuyor. Yüksek kaliteli yumuşak buğday en fazla talep edilen ürün konumunda, zira gerek gelişmiş gerekse gelişmekte olan ülkeler bu buğdayı un yapmak için kullanıyor. Velhasıl Rus tahılı bir dizi ülkede [gıda](#) tedarikini önemli ölçüde sağlayarak küresel [gıda](#) güvenliğine katkıda bulunuyor.

İşlenmiş tahıl

Rusya (Doğu [Kalkınma](#) Koridoru için yapılacak olası düzenlemelerle) yeni Güneydoğu [Asya](#) pazarlarına girerek tahıl tedarikini genişletme niteyinde; işlenmiş tahıl ürünlerinin payını artırarak ihracat kalemlerimizi çeşitlendirmek istiyoruz. Tarımda üretim etkinliğini artırmak, yenilikler yapmak ve etkili tarım üreticilerinin toprağa ve sermayeye erişimi için uygun ortamı yaratmak yönünde ilave önlemler almaya hazırlanıyoruz. Doğal olarak önceliğimiz, yeniliklerin tarımda yaygın kullanımı. Bu alanda uzun vadeli yabancı yatırımları desteklemeye hazırız. Yoğun tarımı başlatarak, tahıl işleme teknolojisini uygulayarak ve ortalama buğday ekim kapasitesini hektar başına 2.4 tona çıkararak (2008'de bu noktaya ulaşıldı), yılda 112-115 milyon ton tahıl üretmek mümkündür. Ve et toprakların ekilmesiyle bu rakam 133-136 milyon tona ulaşabilir. Bugün [uluslararası örgütler](#) bilhassa önemli bir görevle karşı karşıya: teknolojilerin geliştirilmesi ve bütün ülkelerin buna ulaşabilmesi gibi meselelerde bir araştırma programı oluşturmak.

Özellikle gündemde olan mesele, gelişmekte olan ülkeler için gıda yardım programlarına, ülke içi tarımsal üretimi teşvik edecek ekipman ve teknoloji tedarikinin de dahil edilmesi. Tarımsal üretim, ancak yeterli depolama ve nakliye altyapısı olduğu takdirde etkili olabilir. Bu yüzden yakın gelecek için en önemli görev, altyapı projelerine aktif destek sağlamaktır. Buna modernizasyon ve yeni depolama kapasitelerinin yaratılması, nakliye ağlarından ve deniz ve nehir limanlarındaki gemiyle taşıma alanlarından oluşan nakliye sisteminin geliştirilmesi dahildir. Ülkemizde kurulan Birleşik Tahıl Şirketi, bu konuda da aktif devlet politikasını yürütmekle görevlendirildi.

Tahıl pazarında diğer aktörler gibi çalışacaktır. Aynı zamanda müdahale operasyonlarını yürütmek, hükümetler arası anlaşmalar uyarınca tedarikleri sağlamak gibi belli devlet görevlerini de yerine getirecektir. Bütün bu konular haziran başında St. Petersburg'da yapılacak olan Dünya Tahıl Forumu'nda tartışılacak. Rusya bu girişimi başlattı. Ve açık bir diyalogun gıda tedariği alanındaki son derece karmaşık birçok meseleyi çözmeye başlama fırsatı sağlayacağından eminiz. (www.radikal.com.tr)